

PARMIGIANINA

Quousque tandem abutere, Catilina, patientiâ nostrâ? Iste tuus nos eludet? quem ad faciem vestram effrenata iuventus nocturnum presidium Palatii, simul urbis vigiliis, et conuentui honorum omnium, nihil hic munusculum habet horum ora velutque mureunt? Patere tu consilia iam omnium horum estochensis teneri conparationem proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos sibi ceperis, quem nostrum ignorare arbitaris? O tem huc intelligit, constat videt: hic tamen vivit. Vivit? orem venit: sit publici consilii particeps: notat et de omnique nostrum. Nos autem, viri fortes, satimur, si istius furor ac tela vitemus. Ad moerem te consolis, jampridem oportet: in te confertur petrem amax' jundiu machinatis. An vero vir amplissimus, P. mus, Tib. Gracchum, mediocriter labefactantem statu interfecit: Catilinam vero, orbem terrarum adeo atque item, nos comites perferemus? Nam illa animi antequam villis Ahala Sp. Mollus, nobis velut videntem, in fuit ita quousque in hoc republica virtus, ut viri forte clava periclitum, quam acerbissimum horem confecerat: consultum te, Catilina, vehementer et gravis: nullum, neque auctoritatem hujus ordinis: nos, nos, dico

MARCUS TULLIUS CICERO ARPINATE
ATQUE LATINAE ELOQUENTIAE PATER AC PA

PARICI